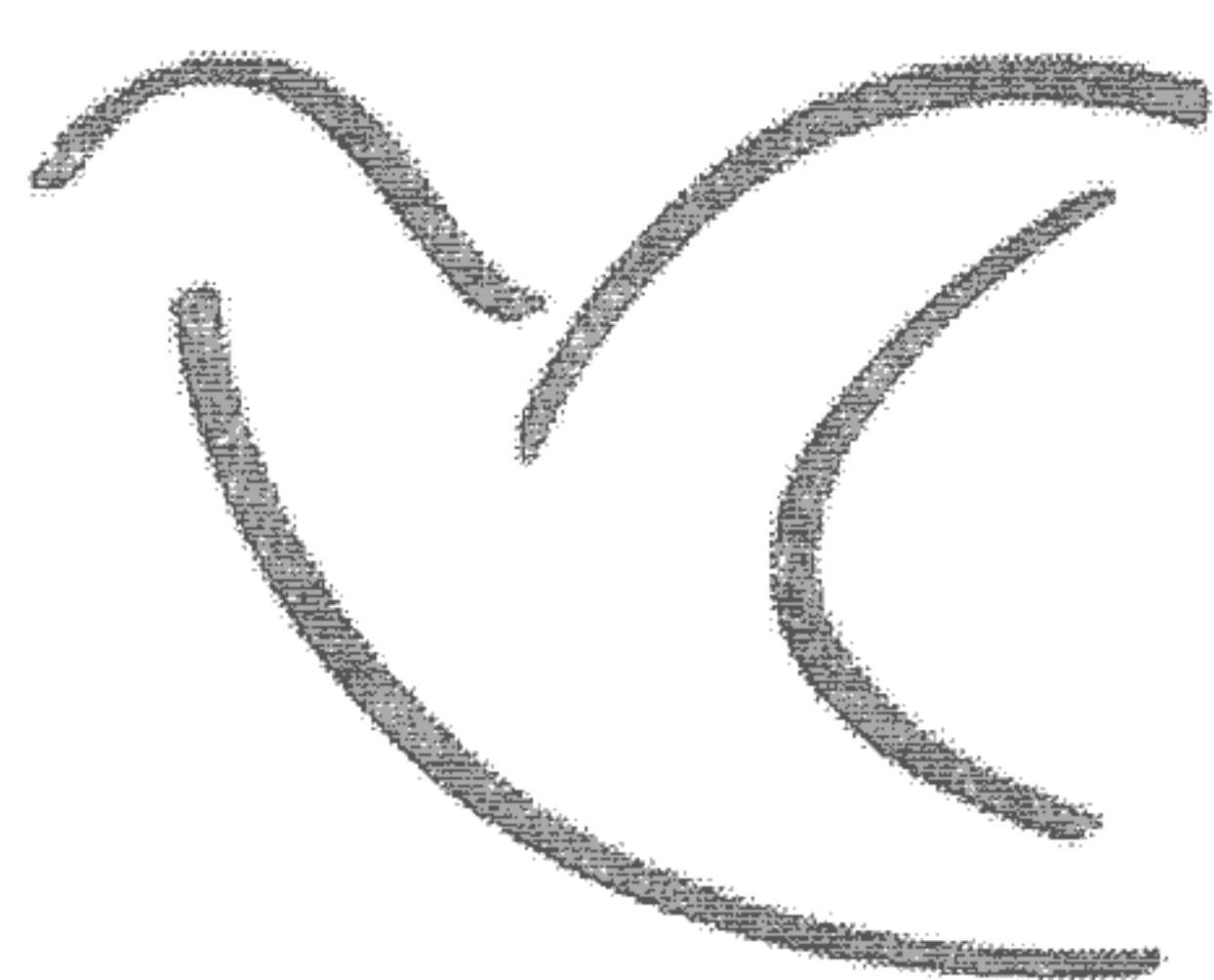

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Μ.Π.

13/11/2012

*39^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ*

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Α. Ιστορικά

Στις 21/4/1967 επιβάλλεται το πραξικόπημα των Συνταγματαρχών. Με το διάγγελμά του, ο Γ. Παπαδόπουλος διακηρύττει πως ο εθνικός στρατός είναι η μόνη ουδέτερη δύναμη στο χώρο του πολιτικού κατασπαραγμού και ότι οφείλει να παρέμβει για να αποσοβήσει τον «κομμουνιστικό κίνδυνο».

Την επταετία που ακολούθησε, ο Παπαδόπουλος, ο Ιωαννίδης και ο Παττακός, μαζί με την «κυβέρνηση» Μαркеζίνη, έγιναν εκφραστές μίας ανελεύθερης πολιτικής, ενός άκρατου συντηρητισμού και χρησιμοποίησης βίας, φυλακισμών, εξοριών και βασανιστηρίων. Τη διεκπεραίωση όλων των απάνθρωπων μεθόδων που χρησιμοποίησε η δικτατορία ενάντια στους Έλληνες πολίτες, αναλάμβανε το πιο σκληροπυρηνικό κομμάτι της Αστυνομίας (και της Ασφάλειας), η ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Ο λαός δεν μπόρεσε ποτέ να συμβιβαστεί με τη δικτατορία. Δε δέχτηκε ποτέ ούτε τα «πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων», ούτε τους ατελείωτους διωγμούς για όποιον δε δήλωνε «χουντικός», ούτε το καθεστώς τρόμου που προσπάθησαν να του επιβάλλουν. Αντέδρασε ενάντια στη δικτατορία με το σχηματισμό ομάδων αντίστασης, που καθ' όλη τη διάρκεια της επταετίας προσπαθούσαν να σαμποτάρουν το έργο της χούντας και να την ανατρέψουν. Κορυφαία φυσιογνωμία στο χώρο της αντίστασης αποτέλεσε ο Αλέκος Παναγούλης, με τη βομβιστική απόπειρα εναντίον του αυτοκινήτου του Παπαδόπουλου, ενώ κορυφαία συλλογική πράξη αντίστασης αποτέλεσε η εξέγερση των φοιτητών στο Πολυτεχνείο από τις 14/11 μέχρι τις 17/11/1973.

Τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο δεν ανέτρεψαν το καθεστώς. Έδειξαν όμως σε όλον τον κόσμο τη δίψα του ελληνικού λαού για απελευθέρωση και προκάλεσαν σοβαρούς τριγμούς μέσα στη δικτατορία. Ως αποτέλεσμα, η χούντα έμεινε στην εξουσία για λιγότερο από ένα χρόνο, μέχρι τον Ιούλιο του 1974, οπότε κατέρρευσε μετά την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο.

B. Η φοιτητική αντίδραση

Στις 10/10/1972, το Πρωτοδικείο Αθηνών υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνουν ελεύθερες φοιτητικές εκλογές στους συλλόγους. Στη Νομική, τη Φιλοσοφική, το Μαθηματικό και το Χημικό, καθώς και στους Τοπογράφους του ΕΜΠ, εκλέγεται προεδρείο που αποδοκιμάζει το χουντικό καθεστώς. Εκλογές γίνονται και στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ και στην Ιατρική με τα ίδια αποτελέσματα. Η δικτατορία αρχίζει να πανικοβάλλεται και με ανακοινώσεις της κατηγορεί τους φοιτητές ως «αναρχικούς και ταραξίες». Καθηγητές προσκείμενοι στο καθεστώς δηλώνουν μελαγχολικά ότι οι φοιτητές στις εκλογές απέδειξαν «ότι δεν είναι άξιοι να αυτοκυβερνώνται»...

Στις 20/1/1973, η δικτατορία επιβάλλει στα Πανεπιστήμια τον «καταστατικό χάρτη», μία πρώτη άτυπη μορφή καταστατικών, με σκοπό να περιορίσει και να ελέγξει τη δράση των συλλόγων. Άμεσα αντιδρούν οι φοιτητές του Χημικού και των Πολιτικών Μηχανικών που κατεβαίνουν σε αποχή. Οι πρυτανικές αρχές αρνούνται να χορηγήσουν στους φοιτητές άδεια για Συνέλευση, απόφαση που αψηφούν οι Αρχιτέκτονες και πραγματοποιούν συνέλευση με τεράστια συμμετοχή. Η σύγκλητος του Πολυτεχνείου κλείνει τη σχολή στις 24/1/1973 και την ίδια μέρα αρχίζουν οι συλλήψεις και τα βασανιστήρια κατά των φοιτητών που αντέδρασαν στον «εσωτερικό κανονισμό».

Στις 8/2/1973, ο φοιτητικός αναβρασμός έφτασε στο κατακόρυφο με την Οδοντιατρική σχολή να κατεβαίνει σε αποχή και τα Πανεπιστήμια Πατρών και Θεσσαλονίκης να κινούνται ανοιχτά προς το δικαίωμα της συνέλευσης. Η δικτατορία, ως απάντηση, αποφασίζει την επιστράτευση των φοιτητών και με τον 1347/73 διακόπτεται η αναστολή στράτευσης.

Οι φοιτητές δεν κάνουν πίσω. 4.000 σπουδαστές του ΕΜΠ και 10.000 του ΕΚΠΑ πραγματοποιούν διαδηλώσεις στο διάστημα 13-17/2/1973, διεκδικώντας τα αυτονόητα δικαιώματά τους. Οι συλλήψεις και το ανελέητο ξύλο απ' την πλευρά της Αστυνομίας συνεχίζονται με αποκορύφωμα την επιδρομή 200 ροπαλοφόρων στο ΕΜΠ μετά από προσωπική απόφαση του Ταγματάρχη Στυλιανού Παττακού.

Το ελεύθερο πνεύμα των φοιτητών δεν κάμπτεται. Με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς (9/1973), οι αγώνες των φοιτητών συνεχίζονται και κλιμακώνονται. Όλα οδηγούν στη 14/11/1973. Το Πολυτεχνείο εξεγείρεται...

Γ. Οι σημαντικότερες στιγμές του 4ημέρου

Τετάρτη 14/11... Εκατοντάδες φοιτητές συγκεντρώνονται στο προαύλιο του Πολυτεχνείου που αρχίζει να δονείται από συνθήματα κατά της Χούντας.

Πέμπτη 15/11... Η κατάληψη αποτελεί πόλο έλξης για το λαό, που παραμένει στο χώρο όλη τη νύχτα, για συμπαράσταση στους φοιτητές...

Παρασκευή 16/11...08.00 ... Μπαίνει σε λειτουργία ο πομπός του ραδιοφωνικού σταθμού του Πολυτεχνείου και στήνονται τα πρώτα οδοφράγματα. Βασικό αίτημα προβάλλει η ανατροπή της δικτατορίας και η αποκατάσταση της Δημοκρατίας...18.00...

Αρχίζουν οι συγκρούσεις διαδηλωτών και Αστυνομίας. Εμφανίζονται τεθωρακισμένα και πέφτουν οι πρώτοι πυροβολισμοί. Στις γύρω πλατείες μαίνονται μάχες σώμα με σώμα...

Σάββατο 17/11...01.30... Δίνεται από την Αστυνομία διορία 20 λεπτών για να βγουν οι έγκλειστοι, ενώ ένα από τα θωρακισμένα παίρνει θέση μπροστά στην κεντρική είσοδο του Πολυτεχνείου...02.50... Το θωρακισμένο άρμα ξεκινά. Η πύλη του Πολυτεχνείου πέφτει... Επικρατούν πυροβολισμοί και μεγάλη ένταση.03.20... Το Πολυτεχνείο έχει εκκενωθεί πλήρως...

Το μήνυμα του Πολυτεχνείου σήμερα

«Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία»

Ψωμί... Είναι ίσως η πρώτη φορά στα χρονικά της Μεταπολίτευσης που οι Έλληνες αισθανόμαστε πιο πολύ από ποτέ την ανάσα της φτώχειας. Η μεγάλη οικονομική κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε συνδυασμό με τις πελατειακές σχέσεις μεταξύ κράτους και πολιτών οδήγησαν την χώρα μας στην σημερινή δυσχερή θέση στην οποία βρίσκεται. Το «ψωμί» της νέας γενιάς, της γενιάς μας απειλείται από όλους αυτούς, οι οποίοι πλούτισαν εις βάρος του λαού μας και με τις τακτικές τους διαγράφουν ένα δυσοίωνο μέλλον για όλους μας. Η γενιά μας όμως οφείλει να πρωτοπορήσει, να πάρει την κατάσταση στα χέρια της και να ανατρέψει το εις βάρος της κλίμα.

Παιδεία... Η Παιδεία και η Εκπαίδευση βιώνουν μία πρωτοφανή επίθεση. Ο νόμος-πλαίσιο για τη λειτουργία των ΑΕΙ προχώρησε σε μία καρατόμηση των Ελληνικών Πανεπιστημίων. Αφενός η προσπάθεια ελέγχου των διοικήσεων και αφετέρου η σφοδρή επίθεση στα φοιτητικά δικαιώματα από την περικοπή της φοιτητικής μέριμνας μέχρι τη φίμωση της φοιτητικής εκπροσώπησης και της διεκδίκησης ενός καλύτερου Πανεπιστημίου αποτελούν πλήγματα εις βάρος της φοιτητικής κοινότητας.

Ελευθερία... Σε μια χώρα που πλήττεται από τη σφοδρή Οικονομική κρίση οι νέοι πρέπει να είναι ελεύθεροι στον τρόπο σκέψης τους αλλά και στις δράσεις τους. Ειδικότερα, όλοι οι νέοι άνθρωποι πρέπει να είμαστε ελεύθεροι να επιχειρούμε, να αναπτύσσουμε την ιδιωτική πρωτοβουλία και να αξιοποιούμε επαγγελματικά τις ιδέες μας. Οφείλουμε όλοι να βγούμε μπροστά, να πρωτοστατήσουμε σε μια αλλαγή

κουλτούρας, η οποία επιβάλλεται βάσει των απαιτήσεων των καιρών και να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για ένα καλύτερο μέλλον.

«Το Πολυτεχνείο ζει;»

Το Πολυτεχνείο ΔΕΝ είναι μία ταξική διαμαρτυρία, ΔΕΝ είναι ένα απλό μνημόσυνο σε μερικούς ονειροπόλους, ΔΕΝ είναι πεδίο κατήλευσης από καμία παράταξη και καμία ιδεολογία... Το Πολυτεχνείο είναι η **κορυφαία πράξη αντίστασης** απέναντι σε ένα ανελεύθερο καθεστώς, μία **πράξη δημοκρατίας** που αποτελεί υπόδειγμα για όλους μας. Είναι μία παλλαϊκή εξέγερση, μία εξέγερση αχρωμάτιστη, μία εξέγερση πέρα από κομματικές γραμμές. Είναι μία εξέγερση φοιτητών αλλά και πολιτών για αξίες διαχρονικές, που αποτελούν ακόμα και σήμερα οδηγό για τη ζωή μας. Είναι η **ζωντανή απόδειξη** πως το φοιτητικό κίνημα ήταν και είναι σε θέση να διεκδικεί, να αγωνίζεται και να πετυχαίνει...

Δυστυχώς σήμερα το φοιτητικό κίνημα δεν λειτουργεί σε μια οργανωμένη δομή αλλά σαν ένα σύνολο παρατάξεων. Οι πρόσφατες προσπάθειες για να ανασυγκρότηση της ΕΦΕΕ απέτυχαν με ευθύνη της ΠΑΣΠ και των ΕΑΑΚ... Το φοιτητικό κίνημα ενωμένο κατάφερε να αλλάξει το ρου της ελληνικής ιστορίας και να διεκδικήσει πράγματα για όλη την κοινωνία. Σήμερα **πρέπει και πάλι να συντονιστεί και να διεκδικήσει μια καλύτερη παιδεία που θα οδηγήσει σε μια καλύτερη κοινωνία.** Ως ΔΑΠ-ΝΔΦΚ συναισθανόμενοι ακριβώς αυτή την ανάγκη προχωρήσαμε ένα βήμα μπροστά. **Προτείνουμε την αντικατάσταση της ΕΦΕΕ από το Εθνικό Συμβούλιο Φοιτητών (ΕΣΥΦ) με σκοπό την αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος.** Ζητάμε με λίγα λόγια ένα φοιτητικό κίνημα ενωμένο, με σπουδαίο ρόλο στο Πανεπιστήμιο και πραγματική προσφορά στην κοινωνία και τη χώρα. Ένα κίνημα απαλλαγμένο από κομματικές παρωπίδες και ιδεοληπτικές αγκυλώσεις.

Ας μην ξεχνάμε άλλωστε ότι η σημερινή κρίση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με μία συγκεκριμένη γενιά, την περίφημη «γενιά του Πολυτεχνείου».

Μια γενιά που εκπροσωπήθηκε από πρόσωπα που εκμεταλλεύτηκαν τους αγώνες για τη Δημοκρατία προκειμένου να χτίσουν πολιτικές καριέρες και προσωπικές περιουσίες. Μια γενιά που χρεοκόπησε οικονομικά, πολιτικά και ηθικά οδηγώντας την πατρίδα μας στο χείλος της καταστροφής. Μια γενιά που διέψευσε με το χειρότερο τρόπο τα οράματα και τα ιδανικά με τα οποία αναρριχήθηκε. Μια γενιά όμως, που εντέλει δεν είχε καμία σχέση με τη θυσία του Πολυτεχνείου.

Τα οράματα λοιπόν της γενιάς του Πολυτεχνείου ναυάγησαν και μαζί τους βυθίστηκε η Ελλάδα.Εμείς, ως νέοι άνθρωποι πρέπει να αποφύγουμε τα λάθη τους και να δημιουργήσουμε μία διαφορετική Ελλάδα βασισμένη σε μία άλλη κουλτούρα. Με διαφορετική νοοτροπία.

Οι ευθύνες της γενιάς του Πολυτεχνείου και το σήμερα

Το όνειρο της αλλαγής είναι συνυφασμένο με τη νεότητα. Όλοι οι νέοι ονειρευόμαστε να αλλάξουμε τον κόσμο, να ζήσουμε καλύτερα από τις προηγούμενες γενιές, να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε όσα δεν μας αρέσουν γύρω μας, παρά να αλλάξουμε οι ίδιοι εξαιτίας τους.

Κάποιες φορές οι συνθήκες είναι τέτοιες που πέφτει πραγματικά στους νέους ο κλήρος ν' αλλάξουν την ιστορία, να γράψει μια γενιά τη δική της ιστορία στον τοίχο με μπογιά. Μια από αυτές τις γενιές ήταν στην πολιτική η γενιά του Πολυτεχνείου.

Ο νεανικός ιδεαλισμός, η δίψα για Ελευθερία και Δημοκρατία, το πάθος και η αγωνιστικότητα των νέων στη Νομική, στο Πολυτεχνείο, αλλά και σε άλλες γωνιές της Ελλάδας έδωσαν αποφασιστικά χτυπήματα στο σαθρό οικοδόμημα της χούντας των συνταγματαρχών. Σήμαναν την αρχή του τέλους. Είμαστε νέοι και είμαστε δυνατοί. Θέλουμε να ζήσουμε ελεύθεροι. Ζητάμε Δημοκρατία. Αγωνιζόμαστε για τη Δημοκρατία. Έτσι, παραλάβαμε οι επόμενες γενιές την εικόνα της γενιάς του Πολυτεχνείου, μαζί με τη Σημαία και τα γαρύφαλλα.

Στην πορεία, όμως, κάτι άλλαξε. Η εικόνα, πια, δεν κολλάει με την ιστορία. Οι επαναστάτες του χθες, έγιναν βολεμένοι του σήμερα. Η γενιά που φώναζε για "Ψωμί Παιδεία Ελευθερία" άφησε τους Έλληνες χωρίς ψωμί, χωρίς παιδεία και χωρίς ελευθερία, με περισσότερο τυπική και λιγότερο ουσιαστική Δημοκρατία, χωρίς ίσες ευκαιρίες, χωρίς Δικαιοσύνη, χωρίς ανάπτυξη. Τα μεγάλα λόγια και οι μεγάλες ιδέες διαψεύστηκαν. Αντικαταστάθηκαν από το προσωπικό συμφέρον, το βόλεμα, την αναξιοκρατία και τον κομματισμό.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι ξεπουλήθηκε η πολιτική. Αυτοί οι άνθρωποι που αγωνίστηκαν για τη Δημοκρατία, είναι οι ίδιοι που την απαξίωσαν και την πρόδωσαν. Σήμερα, η ενασχόληση με την πολιτική θεωρείται περιθωριακή. Για τον περισσότερο κόσμο είναι για παρανοϊκούς, γραφικούς ή λαμόγια. Όσοι επιμένουν να προσπαθούν, όσοι πιστεύουν ότι μπορούμε να αλλάξουμε την πολιτική και την Ελλάδα αντιμετωπίζονται το λιγότερο με καχυποψία, όταν δεν γίνονται θύματα χλευασμού. Είναι τραγική ειρωνεία: αυτοί που από τα κάγκελα της Πατησίων φώναζαν για τη Δημοκρατία, σήμερα να ευθύνονται για τη χρεωκοπία της πολιτικής και την κατάσταση της χώρας. Σήμερα, για τους περισσότερους Έλληνες πολίτες τα κόμματα και η πολιτική είναι καταδικασμένα "όλοι ίδιοι είναι" και "δεν υπάρχει ελπίδα". Τιμάμε όσους έδωσαν αγώνες. Κατακρίνουμε, όμως, όσους από τα κάγκελα της Πατησίων βρέθηκαν στα έδρανα της Βουλής και σε διάφορες θέσεις και το μόνο που κατάφεραν ήταν να απαξιώσουν τη Δημοκρατία και τη χώρα, υπηρετώντας προσωπικά και μικροκομματικά συμφέροντα. Τους βολεύει η απαξίωση της πολιτικής γιατί αφήνει στα χέρια των λίγων την νομή και την κατάχρηση της εξουσίας. Όσο λιγότεροι, τόσο καλύτερα για εκείνους.

Ως νέοι και ως ενεργοί πολίτες αρνούμαστε να πιστέψουμε πως όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι και ότι δεν μπορούμε να βγούμε από το αδιέξοδο. Δεν ζούμε σε άρνηση. Ζούμε ανάμεσα στους νέους της δικής μας γενιάς, που νιώθει και πιστεύει ότι ήρθε η ώρα να αλλάξουμε εμείς την πολιτική και την Ελλάδα. Στην περίπτωση μας πραγματικά

ταιριάζει το ότι “αν δεν το κάνουμε εμείς, τότε ποιοι;”. Η αλλαγή ξεκινά από τους νέους.

Η Ελλάδα είναι υπόθεση όλων μας. Από τα λουλούδια της γενιάς του Πολυτεχνείου έμειναν μόνο τα αγκάθια. Όπως και να έχει φτάσαμε στο μηδέν. Δεν πάει παρακάτω. Από το μηδέν, όμως, ξεκινούν τα μεγαλύτερα θαύματα και όσοι διδαχτήκαμε από την κατάντια της «γενιάς του Πολυτεχνείου» έχουμε αποφασίσει να δουλέψουμε για μια άλλη Ελλάδα. Το δύσκολο δεν είναι να αντιμετωπίσουμε μόνο την οικονομική κρίση. Το δύσκολο είναι να δουλέψουμε όλοι μαζί με άλλη νοοτροπία, με κανόνες, με σχέδιο, με συνείδηση του ατομικού συμφέροντος αλλά και του κοινού καλού, αν θέλουμε ξανά η Ελλάδα να μπορέσει να σταθεί στα πόδια της. Οι δικοί μας αγώνες είναι μπροστά. Είναι η ώρα της γενιάς μας να φέρει την αλλαγή με όσα πιστεύει, με όσα κάνει και με όσα μπορεί. Είναι η στιγμή που εμείς μπορούμε να γράψουμε την ιστορία μιας περήφανης Ελλάδας, με Αξιοκρατία, Ελευθερία, Δικαιοσύνη, Παιδεία, μιας Ελλάδας που προωθεί την ανάπτυξη, την καινοτομία, τη νεανική επιχειρηματικότητα, μιας Ελλάδας που δεν φοβάται, αλλά στηρίζεται στους νέους Έλληνες για να προχωρήσει στην Ενωμένη Ευρώπη.

Αναφορικά με τον εορτασμό του Πολυτεχνείου:

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ως δημοκρατική παράταξη Ελλάδας και βέβαια ως ο κύριος εκφραστής του φοιτητικού κόσμου βάσει των αποτελεσμάτων των φοιτητικών εκλογών, είναι η πρώτη που έχει θέση στον εορτασμό του Πολυτεχνείου και σε οποιαδήποτε εκδήλωση της φοιτητικής κοινότητας. Ωστόσο, δεν είναι δυνατή η συμμετοχή μας στην πορεία εορτασμού του Πολυτεχνείου, καθώς κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια των μελών μας όταν σε μία απλή κατάθεση στεφάνου αντιμετωπιζόμαστε με δολοφονικές διαθέσεις και εντέλει ΠΟΙΟΣ είναι αυτός που θα αποφασίσει αν θα συμμετέχουμε ή όχι; Επιπλέον όταν η Γ.Σ. παίρνει απόφαση για συμμετοχή στην πορεία εορτασμού είναι στη διακριτική ευχέρεια του κάθε φοιτητή να αποφασίσει για τον εαυτό του εάν επιθυμεί ή όχι να συμμετάσχει.

Αναφορικά με την Σημαία του Πολυτεχνείου:

Το Φοιτητικό Κίνημα διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο ώστε να διασφαλίσει τη δημοκρατική ομαλότητα της χώρας μας, κάνοντας μια ενωτική υπέρβαση παρακάμπτοντας ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές. Σήμερα ο κλήρος πέφτει σε εμάς, στη δική μας γενιά, να επαναλάβουμε μια τέτοια υπέρβαση. Κατά τη γνώμη μας η ΠΑΣΠ ΕΜΠ τουλάχιστον οφείλει να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, να μεσολαβήσει ώστε να παραδώσει η ηγεσία της ΠΑΣΠ την σημαία σύμβολο των γεγονότων του Πολυτεχνείου που δεν είναι δυνατόν να βρίσκεται στα χέρια μίας φοιτητικής παράταξης. Οφείλει να αφήσει στην άκρη μικροπολιτικές λογικές, ώστε ενωμένο και συμπαγές το φοιτητικό κίνημα να διαδηλώσει τις προθέσεις του την ημέρα εκείνη. Ειδικότερα στη συγκεκριμένη συγκυρία, απορρίπτουμε διχαστικές και αποπροσανατολιστικές λογικές και μαζικά και συντεταγμένα καταδεικνύουμε την αντίθεση μας στην προωθούμενη πολιτική και διεκδικούμε εκ νέου το κεκτημένο του ελληνικού λαού σε καιρό κρίσης, να εκφράζει την άποψή του.

Οικονομία:

Όσον αφορά το νέο πακέτο μέτρων που ψηφίστηκε, θεωρούμε πως πολλά από αυτά κινούνται σε τελείως λάθος κατεύθυνση. Η συνεχής άντληση πόρων μέσω της επιβολής φόρων, άμεσων και έμμεσων, δεν αποτελεί λύση για την οικονομία της χώρας. Αντιθέτως εγκλωβίζει την εκάστοτε κυβέρνηση σε ένα συνεχές κυνήγι εσόδων για να μπορεί η χώρα να εξασφαλίζει την επόμενη δόση. Ειδικότερα το νέο πακέτο μέτρων που αλλάζει εκ νέου το καθεστώς στα εργασιακά, είναι προφανές ότι θα οδηγήσει την αγορά σε ακόμη μεγαλύτερο τέλμα. Άποψή μας είναι ότι προτεραιότητα της κυβέρνησης πρέπει να αποτελούν κινήσεις που θα οδηγήσουν σε μείωση των ελλειμάτων που παράγει ο δημόσιος τομέας (πάταξη της φοροδιαφυγής, κατάργηση-συγχώνευση άχρηστων ή ελλειματικών οργανισμών, μείωση του δημοσίου τομέα), αλλά και θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για να κινηθεί η κοινωνία σε αναπτυξιακή τροχιά. Επιπλέον, όπως τονίζουμε πάντα, θεωρούμε εγκληματική πράξη την αναζήτηση πόρων κάνοντας περικοπές στον τομέα της παιδείας, γιατί η νέα γενιά είναι αυτή που θα κληθεί στο μέλλον να οδηγήσει τη χώρα στην πρόοδο, συνεπώς η σωστή καλλιέργεια των νέων πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό στόχο κάθε σοβαρής χώρας.

Αποφασίζουμε:

A. Επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου:

- Συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου στον τριήμερο εορτασμό της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.
- Παράδοση της σημαίας του Πολυτεχνείου, που σήμερα κατέχει η ΠΑΣΠ, στην Σύγκλητο του Ε.Μ.Π..

B. Θέματα Σχολής-Πανεπιστημίου:

- Συνέχιση της δωρεάν διανομής των συγγραμμάτων από το κράτος προς όλους τους φοιτητές.
- Απόσυρση του νέου νόμου και έναρξη πραγματικού διαλόγου για τα θέματα της Παιδείας. Εμείς καταθέτουμε τις προτάσεις μας, όπως περιγράφονται στην Πρόταση Παιδείας και την Κοινωνική Πρόταση Παιδείας.
- Ανασύσταση του Φοιτητικού Κινήματος. Διεξαγωγή διαλόγου ανάμεσα σε όλες τις φοιτητικές παρατάξεις αλλά και τους φοιτητές για την ανασύσταση του Φοιτητικού Κινήματος σε νέα μορφή, όπως το ΕΣΥΦ.
- Αύξηση της κρατικής επιχορήγησης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στο 5% επί του ΑΕΠ.
- Διενέργεια εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης όλων των καθηγητών της Σχολής, χωρίς να συνδεθούν τα αποτελέσματα με τη βασική χρηματοδότηση του Ιδρύματος.

- Διεξαγωγή όλων των Γενικών Συνελεύσεων σε ώρες μη ακαδημαϊκής δραστηριότητας, ώστε να μη χάνονται μαθήματα και εργαστήρια.
- Πλήρη αναγνώριση του πτυχίου μας ως Master, ενιαίας πενταετούς φοίτησης.
- Ένταξη του Perry's Chemical Engineers' Handbook στα συγγράμματα κάποιου μαθήματος της σχολής, ώστε να διανέμεται δωρεάν σε όλους τους φοιτητές μέσα από τον Εύδοξο.
- Δημιουργία Σταθερού Προγράμματος Εξεταστικής.
- Τροποποίηση του Προγράμματος Σπουδών της Σχολής. Έναρξη διαλόγου για τον σκοπό αυτό και συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου.
- Απομάκρυνση των αφισών όλων των παρατάξεων από κάθε χώρο της Σχολής, με μοναδική εξαίρεση τους χώρους πίσω από τα τραπεζάκια των παρατάξεων

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ